

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 678/2017-124

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. mája 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátskou kanceláriou Čollák, Weiczen, Vanko & Partneri, Floriánska 19, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ivan Vanko, a sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou URBAN s. r. o., advokátska kancelária, Slanská Huta 77, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 10 ods. 3, čl. 13 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. XVI Gn 19/15/1000 a jej upovedomením o vybavení podnetu z 2. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], MPH, a [REDACTED]

[REDACTED] nevyhovuje.

Odôvodnenie

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením II. ÚS 678/2017-34 z 10. novembra 2017 (ďalej len „uznesenie o prijatí“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 1“), [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 2“), a [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 3“, spolu aj „sťažovatelia“) vo veci namietaného porušenia čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 10 ods. 3, čl. 13 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod č. k. XVI Gn 19/15/1000-12 a jej upovedomením o vybavení podnetu z 2. októbra 2015. Týmto zásahom podľa sťažovateľov generálna prokuratúra nezabránila prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálny prokurátor“), aby poskytol nezákonné ITP záznamy Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky (ďalej len „protimonopolný úrad“), pričom tieto mali byť zničené, a tak porušila ich právo na súkromie. Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 644/2017-46 z 18. októbra 2017 boli obe sťažnosti spojené na spoločné konanie.

2. Zo sťažnosti a súvisiacich rozhodnutí vyplýva, že sťažovatelia boli so súhlasom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „Špecializovaný trestný súd“) odpočúvaní v predprocesnom režime podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane pred odpočúvaním“). Neskôr boli obvinení z trestnej činnosti súvisiacej s výstavbou urgentného príjmu Fakultnej nemocnice L. Pasteura Košice. Uvedené trestné stíhanie bolo zastavené. V priebehu prípravného konania protimonopolný úrad opakovane žiadal o nazretie do vyšetrovacieho spisu. Protimonopolný úrad, vychádzajúc tiež z týchto poznatkov, rozhodol, že konanie obchodných spoločností vedených sťažovateľmi ([REDAKOVANÉ] – konateľ, spoločník

– [REDACTED]; [REDACTED] – konateľ, spoločník – [REDACTED]; [REDACTED]
[REDACTED] – podpredseda predstavenstva – [REDACTED]) je dohodou obmedzujúcou súťaž,
ktorá je zakázaná.

3. V sťažnosti spoločne namietajú, že údaje získané v predprocesnom štádiu trestného konania a v jeho prípravnom konaní mali byť zničené a nemali byť použité protimonopolným úradom. Zmyslom sťažnosti tak nie je v prvom rade ochrana individuálnych ústavných práv sťažovateľov, ale dosiahnutie nezákonnosti dôkazov v konaní protimonopolného úradu.

4. Sťažnosť bola pôvodne smerovaná proti Špecializovanému trestnému súdu za to, že povolil odpočúvanie. Podľa sťažovateľov na to nemal právomoc, pretože táto podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním patrí len krajskému súdu. Samotný príkaz na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke je podľa sťažovateľov nedostatočne odôvodnený. Ústavný súd v uznesení o prijatí veci sťažnosť v tejto časti odmietol pre oneskorenosť.

5. Sťažovatelia namietali zásah do označených práv postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Podľa sťažovateľov bolo po zastavení stíhania povinnosťou policajných orgánov a prenesene dozorujúcej prokuratúry zničiť podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane pred odpočúvaním záznamy, pretože už nie sú potrebné pre splnenie účelu zákona tak, ako je vymedzený v jeho § 3 ods. 1 („Informačno-technický prostriedok možno použiť len vtedy, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na zabezpečenie ochrany ústavného zriadenia, vnútorného poriadku a zahraničnopolitických záujmov štátu, bezpečnosti a obrany štátu, získavanie informácií zo zahraničných zdrojov, predchádzanie a objasňovanie trestnej činnosti alebo na ochranu práv a slobôd iných a ak dosiahnutie tohto účelu inak by bolo neúčinné alebo podstatne sťažené.“). Sťažovatelia ďalej namietajú, že poskytnúť iným štátnym orgánom možno len kópie, a nie prepisy záznamov. Ústavný súd v uznesení o prijatí veci sťažnosť v tejto časti odmietol pre neprípustnosť, pretože proti týmto zásahom môže poskytnúť ochranu generálna prokuratúra.

6. Sťažovatelia namietali zásah do označených práv postupom a rozhodnutím protimonopolného úradu. Ústavný súd v uznesení o prijatí vecí sťažnosť v tejto časti odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou, pretože sťažovatelia nie sú účastníkmi konania pred protimonopolným úradom.

7. Detailnejšie možno uviesť, že Špecializovaný trestný súd vydal tri súhlasy na odpočúvanie a zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky, a to pod č. k. BB-ŠTS-V-807-1/2011-Ntt-687, č. k. BB-ŠTS-V-808-1/2011-Ntt-688 a č. k. BB-ŠTS-V-809-1/2011-Ntt-689 z 27. septembra 2011 (ďalej len „súhlasy na odpočúvanie“). Súhlasy na odpočúvanie boli vydané podľa § 4 zákona o ochrane pred odpočúvaním, teda mimo režimu trestného konania, a týkali sa účastníckych telefónnych staníc užívaných sťažovateľmi.

8. Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Východ (ďalej len „vyšetrovateľ“) ČVS: PPZ-105/BPK-V-2012 zo 17. mája 2012 bolo začaté trestné stíhanie za zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ako aj za zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s obzvlášť závažným zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 a 6 písm. a) Trestného zákona.

9. Uznesením vyšetrovateľa ČVS: PPZ-214/NKA-PK-VY-2012 zo 7. marca 2013 bolo proti sťažovateľovi 1 ako konateľovi spoločnosti [REDAKOVANÉ], vznesené obvinenie pre zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe vo forme organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a), § 266 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona a proti sťažovateľovi 2 ako konateľovi spoločnosti [REDAKOVANÉ], za zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 a 2 písm. c) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

10. Uznesením špeciálneho prokurátora č. k. VII/1 Gv 101/12/1000-61 z 24. júna 2014 bolo trestné stíhanie sťažovateľov zastavené, pretože skutky, za ktoré sa trestné stíhanie viedlo, nie sú trestnými činmi. Toto uznesenie sa stalo právoplatným a vykonateľným 11. júla 2014. Podľa sťažovateľov tým zároveň odpadol dôvod na ďalšie

uchovávanie záznamov, ktoré boli vyhotovené na základe súhlasov na odpočúvanie a spracované na účely vedenia trestného konania na základe príkazu na zaistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke. Súčasne vznikol aj zákonný dôvod na zničenie kópií záznamov a vyhotovených prepisov, a to tak podľa § 114 ods. 8, resp. § 115 ods. 8 Trestného poriadku, ako aj podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane pred odpočúvaním. Sťažovatelia namietajú, že v rozpore so zákonom sa tak do podania sťažnosti nestalo.

11. Listom protimonopolného úradu sp. zn. 0021/OKT/2014 z 25. septembra 2014 bolo oznámené začatie správneho konania vo veci „*možného podozrenia z uzatvorenia dohody obmedzujúcej súťaž medzi spoločnosťami* [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]“. Začatiu konania predchádzala žiadosť protimonopolného úradu o nahliadnutie do trestného spisu vo veci sťažovateľov a vyžiadanie kópií zo spisu vrátane prepisov záznamov vykonaných na základe súhlasov na odpočúvanie. Špeciálny prokurátor zaslal prepisy týchto záznamov protimonopolnému úradu 15. augusta 2014 a neskôr aj 30. októbra 2014. Dňa 16. apríla 2015 bol na ústnom pojednávaní pred protimonopolným úradom bezvýsledne podaný návrh na bezodkladné zničenie záznamov.

12. Rozhodnutím protimonopolného úradu sp. zn. 2015/KH/1/1/023 zo 7. júla 2015 bolo konanie spoločností [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], kvalifikované ako zakázaná dohoda obmedzujúca súťaž, pričom zároveň boli uvedeným spoločnostiam uložené aj pokuty.

13. Sťažovatelia poukazujú na to, že ako fyzické osoby, ktorých telefonická komunikácia bola odpočúvaná a ktorých trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené, však nie sú účastníkmi konania vedeného protimonopolným úradom, a preto v tomto konaní nemohli uplatniť prostriedky na ochranu ich porušených práv. V snahe dosiahnuť nápravu preto podali podnet prokurátorovi Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), ktorý smeroval k preskúmaniu zákonnosti postupu špeciálneho prokurátora, keďže tento nielenže nezničil záznamy, ale ich prepisy protiprávne poskytol protimonopolnému úradu. Prípisom generálneho prokurátora č. k. XVI Gn 19/15/1000-12

z 2. októbra 2015, doručeným 14. októbra 2015, bol podnet sťažovateľov odložený ako neopodstatnený bez vykonania ďalších opatrení.

14.1 Sťažnostný návrh sťažovateľa 1 a sťažovateľa 2 v podobe vyplývajúcej z uznesenia o čiastočnom prijatí a odmietnutí veci znie:

„6) Základné práva [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] podľa čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod XVI Gn 19/15/1000-12 a jej upovedomením o vybavení podnetu zo dňa 2.10.2015 porušené boli.

7) Upovedomenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o vybavení podnetu XVI Gn 19/15/1000-12 zo dňa 2.10.2015 sa zrušuje a vec a vracia na ďalšie konanie.

12) Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie spolu v sume 20 000 € (slovom dvadsaťtisíc eur), z čoho sumu 5 000 € mu je povinný zaplatiť Špecializovaný trestný súd, sumu 5 000 € mu je povinný zaplatiť Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sumu 5 000 € mu je povinná zaplatiť Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a sumu 5 000 € mu je povinný zaplatiť Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, to všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

13) Sťažovateľom [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] sú Špecializovaný trestný súd, Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a Protimonopolný úrad Slovenskej republiky povinný nahradiť trovy konania v sume 355,73 € na účet JUDr. Ivana Vanka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti nálezu.“

14.2 Sťažnostný návrh sťažovateľa 3 v podobe vyplývajúcej z uznesenia o čiastočnom prijatí a odmietnutí veci znie:

«10.5 Prípisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 22.07.2015 sp. zn. VI/1 Gd 392/15/1000-06 a prípisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 02.10.2015 sp. zn. XVI Gn 19/15/1000-13 bolo porušené základné právo Ing. M. D... na súkromie podľa čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, základné právo na ochranu pred neoprávneným

zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 10 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne bol porušený i čl. 1 ods. 1 Ústavy SR v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd;

10.6 Prípís Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 22.07.2015 sp. zn. VI/1 Gd 392/15/1000-06 a prípis Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 02.10.2015 sp. zn. XVI Gn 19/15/1000-13 sa zrušujú a vec sa vracia Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na ďalšie konanie a rozhodnutie;

10.7 Protimonopolný úrad Slovenskej republiky svojím postupom a konaním - kedy použil ako „dôkazy“ „fotokópie záznamov prepisov odposluchov z použitia informačno-technických prostriedkov“ v správnom konaní vedenom pred Protimonopolným úradom Slovenskej republiky pod sp. zn. 0021/OKT/2014, ktoré sú označené v správnom spise Protimonopolného úradu Slovenskej republiky pod poradovým číslom „13“ a pod poradovým číslom „26“, ktoré získal Protimonopolný úrad Slovenskej republiky od Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, a to (i) ako prílohu listu Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 15.08.2014 sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000-67 ako aj ako (ii) prílohu listu Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 30.10.2014 sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000-73 - porušil základné právo Ing. M. D... na súkromie podľa čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, základné právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 10 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne porušil i čl. 1

ods. 1 Ústavy SR v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd;

10.8 Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky sa prikazuje zničiť všetky fotokópie, či všetky rozmnoženiny (a to v listinnej, či v elektronickej, či v akejkoľvek inej forme alebo podobe), „fotokópií záznamov prepisov odposluchov z použitia informačno-technických prostriedkov“, ktoré sú vedené Protimonopolným úradom Slovenskej republiky v správnom spise pod sp. zn. 0021/OKT/2014 pod poradovým číslom „13“ a pod poradovým číslom „26“, ktoré získal Protimonopolný úrad Slovenskej republiky od Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, a to (i) ako prílohu listu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 15.08.2014 sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000-67 ako aj ako (ii) prílohu listu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 30.10.2014 sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000-73, a to najneskôr do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu;

10.9 Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky sa zakazuje akýmkoľvek spôsobom ďalej používať v správnom konaní vedenom pred Protimonopolným úradom Slovenskej republiky pod sp. zn. 0021/OKT/2014 všetky „fotokópie záznamov prepisov odposluchov z použitia informačno-technických prostriedkov“, ktoré sú vedené Protimonopolným úradom Slovenskej republiky v správnom spise pod sp. zn. 0021/OKT/2014 pod poradovým číslom „13“ a pod poradovým číslom „26“, ktoré získal Protimonopolný úrad Slovenskej republiky od Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, a to (i) ako prílohu listu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 15.08.2014 sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000-67 ako aj ako (ii) prílohu listu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 30.10.2014 sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000-73;

10.10 Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, svojím postupom a konaním - kedy poskytol Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky ako „dôkazy“ „fotokópie záznamov prepisov odposluchov z použitia informačno-technických prostriedkov“, a to (i) ako prílohu listu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 15.08.2014 sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000-67 ako aj ako (ii) prílohu listu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 30.10.2014 sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000-73, ktoré

sú (toho času) vedené Protimonopolným úradom Slovenskej republiky v správnom spise pod sp. zn. 0021/OKT/2014 pod poradovým číslom „13“ a pod poradovým číslom „26“ - porušil základné právo Ing. M. D... na súkromie podľa čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, základné právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 10 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne porušil i čl. 1 ods. 1 Ústavy SR v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd;

10.11 Úradu špeciálnej prokuratúry. Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sa prikazuje zničiť všetky kópie, či všetky fotokópie, či všetky rozmnoženiny (a to v listinnej, či v elektronickej, či v akejkoľvek inej forme alebo podobe), „fotokópií záznamov prepisov odposluchov z použitia informačno-technických prostriedkov“, ktoré sú obsiahnuté v trestnom spise vedenom v trestnom konaní pod sp. zn. VII/1 Gv 101/12/1000 pred Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, a to najneskôr do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu;

10.12 Ing. M. D... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 20 000 EUR (slovom dvadsaťtisíc eur), ktoré je Špecializovaný trestný súd povinný zaplatiť k rukám Ing. M. D... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

10.13 Ing. M. D... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 15 000 EUR (slovom pätnásťtisíc eur), ktoré je Protimonopolný úrad Slovenskej republiky povinný zaplatiť k rukám Ing. M. D... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

10.14 Ing. M. D... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 15 000 EUR (slovom pätnásťtisíc eur), ktoré je Úrad špeciálnej prokuratúry. Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, povinný zaplatiť k rukám Ing. M. D... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

10.15 Ing. M. D... sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 EUR (slovom päťtisíc eur), ktoré je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, povinná zaplatiť k rukám Ing. M. D... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

10.16 Ing. M. D... priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 711,46 EUR, ktorú sú (i) Špecializovaný trestný súd a (ii) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, a (iii) Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, a (iv) Úrad špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, povinní uhradiť spoločne a nerozdielne na bankový účet právneho zástupcu Ing. M. D... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.»

II.

Vyjadrenia odporcu a replika sťažovateľov

15. Generálna prokuratúra vo svojom vyjadrení k sťažnosti vo vzťahu „k časovému rozhraničeniu medzi zastavením stíhania sťažovateľov a prenesením dôkazov“ do súťažného konania uviedla, že protimonopolný úrad ešte pred zastavením trestného stíhania opakovane žiadal o nazretie do spisov.

16. K „informáciám získaným informačno-technickými prostriedkami mimo trestného konania“ generálna prokuratúra uviedla, že k zničeniu záznamu alebo iného výsledku používania informačno-technického prostriedku možno podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním pristúpiť vtedy, (i) ak bola zistená nezákonnosť použitia konkrétneho prostriedku, ktorá sa premietla do nezákonnosti získaného výstupu (§ 7 ods. 3 zákona o ochrane pred odpočúvaním), alebo (ii) ak sa neskôr nezistili skutočnosti významné na dosiahnutie zákonom ustanoveného účelu použitia informačno-technického prostriedku (§ 7 ods. 4 zákona o ochrane pred odpočúvaním). Obdobne je tomu tak aj podľa ustanovení Trestného poriadku. Podľa § 115 ods. 4 Trestného poriadku ak sa pri odpočúvaní a zázname telekomunikačnej prevádzky nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán činný v trestnom konaní alebo príslušný útvar Policajného zboru musí získaný záznam predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

17. V prípadoch, keď konajúci orgán na podklade vykonaného konania ustáli, že informačno-technickými prostriedkami boli zistené skutočnosti významné pre postup uvedený v Trestnom poriadku (vznesenie obvinenia, postúpenie veci, prerušenie trestného stíhania, podmiennečné zastavenie trestného stíhania a pod.), zákonodarca neustanovuje povinnosť záznamy zničiť. Za takejto procesnej situácie sa tieto záznamy tak, ako aj iné dôkazy zadovážené v trestnom konaní, stávajú súčasťou – obsahom vyšetrovacieho spisu. Dotknuté osoby majú oprávnenie sa k ich obsahu vyjadriť, a to rôznymi spôsobmi, napr. v rámci svojich výpovedí (primerane rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Pruteanu proti Rumunsku z 3. 12. 2015).

18. Ani vydaním meritórneho rozhodnutia v trestnom konaní v prospech obvineného (napr. zastavenie trestného stíhania, oslobodenie spod obžaloby, schválenie zmieru) nevzniká orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu povinnosť zničiť záznamy získané použitím informačno-technických prostriedkov. Napokon ide o dôkazy, ktoré môžu v budúcnosti ovplyvniť priebeh mimoriadneho opravného konania (napr. dovolacie konanie, obnova konania) alebo aj iné súdne procesy (napr. konanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom). Touto právnou úpravou sa zároveň zabezpečuje aj plnohodnotné uplatňovanie práv poškodených v trestnom konaní. Zničenie záznamov informačno-technických prostriedkov by tak mohlo významne ovplyvniť zistený skutkový stav a dôkazy by vo svojom súhrne nemuseli korešpondovať s dôvodmi vydaného meritórneho rozhodnutia. Zachovávanie dôkazov ako neoddeliteľnej súčasti spisu vedeného orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom sa spravuje ustanoveniami zákona č. 395/2002 Z. z. o archívoch a registratúrach a o doplnení niektorých predpisov v znení neskorších predpisov, ktoré ustanovujú lehoty pre ich likvidáciu.

19. K „*sprístupneniu informácii z trestného konaniu iným štátnym orgánom*“ generálna prokuratúra argumentovala tým, že jeden zo spôsobov sprístupňovania informácií v trestnom konaní predstavuje inštitút „nazerania do spisov“ podľa § 69 Trestného poriadku. Ako z tohto ustanovenia vyplýva, nazeranie do spisov patrí medzi významné procesné oprávnenie strán a ich zástupcov. Realizácia tohto práva zabezpečuje to, že ten, o koho právach sa vedie trestné konanie, je informovaný o skutkovom základe, ktorý tvorí podklad pre rozhodnutie a umožňuje mu, aby uvažoval o najvhodnejšom postupe, včas a riadne

predkladal návrhy, žiadosti a opravné prostriedky. Zákonodarca súčasne umožňuje využívať tento inštitút aj niektorým štátnym orgánom, a to na základe splnomocnenia upraveného v osobitnom zákone.

20. Aj protimonopolný úrad je tým štátnym orgánom, ktorého zákon splnomocňuje na nazeranie do spisov v trestnom konaní. V nadväznosti na čl. 101 a 102 Zmluvy o Európskej únii ústava v čl. 55 ods. 2 deklaruje, že Slovenská republika chráni a podporuje hospodársku súťaž, pričom podrobnosti ustanoví zákon. Problematiku hospodárskej súťaže v súčasnosti upravuje zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“). Ústredným orgánom štátnej správy na ochranu a podporu verejnej súťaže je protimonopolný úrad. Právomoc protimonopolného úradu je upravená v § 22 a patrí k nej aj prešetrovanie hospodárskych súťaží. V súvislosti s plnením úloh je úrad splnomocnený vyžiadať si od orgánov Policajného zboru alebo od orgánov činných v trestnom konaní, t. j. aj prokuratúry, informácie získané podľa osobitných predpisov, predovšetkým je oprávnený nazerať do spisov vedených v trestnom konaní, robiť si zo spisov výpisy a poznámky a zaobstarat' si na vlastné trovy kópie spisov a ich častí a tie použiť na účely podľa tohto zákona (§ 22 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže).

21. Generálna prokuratúra uzatvára, že nazretím do spisu a vyhotovením kópií spisu štátnym orgánom, ktorý bol podľa zákona splnomocnený na toto právo, nebolo odložením podnetov zasiahnuté do žiadneho z označených práv sťažovateľov. Konkrétnejšie, vo vzťahu k čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru uviedla, že v napadnutom konaní k zásahu do práv sťažovateľov došlo v súlade so zákonom a v rozsahu nevyhnutnom pre demokratickú spoločnosť. Právo protimonopolného úradu nazrieť do spisov v trestnom konaní vyplývalo z jeho právomoci, ktorá je odvodená v prvom rade z čl. 101 a čl. 102 Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. EÚ C 202/01, 29. 12. 2006), nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v čl. 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1/1, 4. 1. 2003) a aj z § 22 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Tomuto oprávneniu korešponduje aj § 69 ods. 4 Trestného poriadku. Z tohto dôvodu

orgány činné v trestnom konaní, rešpektujúc európske a vnútroštátne pravidlá ochrany hospodárskej súťaže, nemali inú možnosť ako poskytnúť aj „dôverné“ informácie týkajúce sa sťažovateľov inému štátnemu orgánu. Na tom nič nemení skutočnosť, že k nazretiu do vyšetrovacieho spisu došlo až po zastavení trestného stíhania, keďže špeciálny prokurátor realizoval právo protimonopolného úradu, o uplatnenie ktorého ho tento úrad opakovane žiadal ešte v štádiu prípravného konania.

22. Keďže sťažovatelia sa súčasne domáhajú zničenia záznamov, ktorých trvajúcú existenciu považujú za zásah do súkromia, generálna prokuratúra dodáva, že ponechaním predmetných záznamov vo vyšetrovacom spise generálny prokurátor rešpektoval platnú právnu úpravu. Touto úpravou je zákon o ochrane pred odpočúvaním a následne zákon č. 395/2002 Z. z. o archívoch a registratúrach a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Odložením podnetu nemohlo zo strany generálneho prokurátora dôjsť k zásahu do listového tajomstva, tajomstva dopravovaných správ a iných písomností a do práva na ochranu osobných údajov. Nazeranie do spisov je riadnym inštitútom trestného práva, na ktoré mal zákonné právo aj protimonopolný úrad.

23. Vybavením podnetov sťažovateľov podľa generálnej prokuratúry nedošlo k zásahu do ich práva na inú právnu ochranu, pretože ako uvádza, vo svojom upovedomení „*podrobne a vyčerpávajúco*“ odôvodnil skutočnosti, na základe ktorých bol uplatnený inštitút nazerania do spisov protimonopolným úradom a záznamy z použitých informačno-technických prostriedkov tvoria naďalej súčasť vyšetrovacieho spisu. Je nevyhnutné poznamenať, že generálny prokurátor by akýmkoľvek pokynom smerujúcim k zničeniu sporných dôkazov nerešpektoval zákonnú úpravu a jeho konanie by mohlo byť vnímané ako svojvoľné. Navyše z dôvodu plynutia ďalších lehôt pre prípadné konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch by takýto pokyn generálneho prokurátora zmaril ich účel a v neposlednom rade by mohol byť spojený i s následkami zakotvenými v zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Nad rámec uvedeného považuje za potrebné uviesť, že sťažovatelia naďalej disponujú právom podania žaloby v súlade s § 8 zákona o ochrane pred odpočúvaním.

24. Právny zástupca sťažovateľa 1 a sťažovateľa 2 vo svojej replike na hranici profesionálnej zdvorilosti označil vyjadrenie generálnej prokuratúry za „znôšku citácií ustanovení tam uvádzaných právnych predpisov, zákonov a Ústavy Slovenskej republiky, ktoré sú súdu známe. Nadalej preto zotrvávame na obsahu a dôvodoch ústavnej sťažnosti podanej sťažovateľmi...“.

III.

Závery ústavného súdu

25. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

26. Podstatou veci je tvrdenie, že generálna prokuratúra umožnením prenesenia prepisov z odpočúvania hovorov, ktoré prebehli medzi sťažovateľmi z konania trestného, resp. „predtrestného“ – operatívneho konania (podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním), do protimonopolného konania zasiahla do súkromia sťažovateľov. Vyjadrenie generálnej prokuratúry v tejto veci je podľa sťažovateľov nedostatočné, a takto porušujúce právo na inú právnu ochranu.

27. Ústavný súd vo vzťahu k vyšetrovacím, vyhľadávacím oprávneniam v súťažnom práve už uviedol (II. ÚS 84/2018), že sa pri ich aplikácii prelínajú na jednej strane „výrazné

právomoci štátu typické pre prostredie súťažného práva“ a na druhej strane nutnosť chrániť sféru „slobody korporácií“. S pomocou judikatúry možno odvodiť, že účelom právnej ochrany v týchto prípadoch je jednak ochrana slobody ako objektívnej hodnoty, ale tiež „znezákonenie“, resp. samotné zničenie dôkazov, a tým vylepšenie si pozície v súťažnom konaní.

28. Ústavný súd konštatuje, že otázka zákonnosti dôkazov je rozvíjajúcou sa témou slovenského práva vrátane práva ústavného, avšak s tým, že táto téma je stále poznačená mnohými zjednodušeniami. Ústavný súd určite citlivo skúma ústavnosť využívania informačno-technických prostriedkov (porov. ČENTÉŠ, J. Odpočúvanie – procesnoprávne a hmotnoprávne aspekty. Bratislava : C. H. Beck, 2013.)

29. Predmetná vec je však špecifická tým, že sťažovatelia broja proti použitiu dôkazov z (pred)trestných konaní vedených proti nim na účely protimonopolného konania vedeného proti obchodným spoločnostiam, ktoré sú ovládané práve sťažovateľmi. Sťažovatelia tak v podstate chránia viac, resp. výlučne svoje obchodné spoločnosti, než svoje individuálne práva fyzických osôb.

30. Rada protimonopolného úradu rozhodnutím č. 2016/KH/R/2/033 z 30. júna 2016 v konaní sp. zn. 0021/OKT/2014, začatom 29. septembra 2014, z vlastného podnetu podľa § 25 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže vo veci možnej dohody obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 4 písm. a), c) a f) zákona o ochrane hospodárskej súťaže a čl. 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie uzatvorenej medzi podnikateľmi na základe § 22 ods. 1 písm. d) a f) zákona o ochrane hospodárskej súťaže v odvolacom správnom konaní rozhodla, že konanie troch označených obchodných spoločností v čase najneskôr od 9. decembra 2011 do 12. decembra 2011 spočívajúce v tom, že títo podnikatelia koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky podnikateľov [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], v procese verejného obstarávania verejného obstarávateľa Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice s názvom zákazky: „*Urgentný príjem Fakultnej nemocnice L. Pasteura Košice*“, pričom podnikateľ [REDAKOVANÉ], k tejto koordinácii aktívne prispel, je dohodou obmedzujúcou súťaž pri účasti a podávaní ponúk v procese predmetného verejného obstarávania, ktorá mala za cieľ

obmedzenie hospodárskej súťaže na trhu stavebných prác vrátane dodávok zariadenia na území Slovenskej republiky prostredníctvom priameho alebo nepriameho určenia cien tovaru, rozdelenia trhu a koluzívneho správania, v dôsledku ktorého podnikatelia koordinovali svoje správanie v procese verejného obstarávania, ktorá je podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona o ochrane hospodárskej súťaže v znení účinnom do 31. decembra 2011 zakázaná.

Je potrebné dodať, že skoršie, prvostupňové rozhodnutie protimonopolného úradu v časti 4.2 priamo cituje obsah rozhovorov medzi sťažovateľmi.

31. Dotknuté obchodné spoločnosti už v správnom konaní namietali legalitu prenositeľnosti dôkazov z trestného konania do konania súťažného. Možno uviesť, prirodzene bez meritórných účinkov, že protimonopolný úrad sa rozsiahlo, solídne a hájiteľne vysporiadal s argumentáciou obchodných spoločností (porov. body 53 a nasl. rozhodnutia rady protimonopolného úradu č. 2016/KH/R/2/033 z 30. júna 2016).

32. Ústavný súd poznamenáva, že z hľadiska vzťahu trestného a správneho súťažného konania explicitnejší § 22 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže („Pri plnení povinností podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu je úrad oprávnený vyžiadať si od orgánov policajného zboru alebo od orgánov činných v trestnom konaní informácie získané podľa osobitných predpisov, predovšetkým je oprávnený nazerať do spisov vedených v trestnom konaní, robiť si zo spisov výpisy a poznámky a zaobstarat' si na vlastné trovy kópie spisov a ich častí, a tie použiť na účely podľa tohto zákona.“) vstúpil do účinnosti 1. júla 2014, teda ešte v čase bežiaceho trestného konania.

33. Ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie zistil, že obchodné spoločnosti sťažovateľov podali proti rozhodnutiu rady protimonopolného úradu správnu žalobu. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsiahlym rozsudkom sp. zn. 6 S 162/2016 (IČS: 1016201408) z 18. januára 2017 napadnuté rozhodnutie rady protimonopolného úradu práve pre nezákonnosť použitia dôkazov zrušil a vrátil protimonopolnému úradu na ďalšie konanie. Uvedené rozhodnutie vzbudilo pozornosť v prostredí súťažného práva (porov. tiež konferenciu Aktuálne trendy v oblasti hospodárskej súťaže uskutočnenú 25. októbra 2017 na pôde Ekonomickej univerzity v Bratislave;

<http://www.antimon.gov.sk/konferencia-aktualne-trendy-v-oblasti-hospodarskej-sutaze/>).

Protimonopolný úrad podal proti tomuto rozsudku kasačnú sťažnosť, ktorá bude prejednávaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Krajský súd prísny výkladom v rozsudku sp. zn. 6 S 162/2016 určil, že k zákonnému použitiu ITP dôkazov podľa zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa dopredu vyžaduje súhlas súdu exkluzívne na žiadosť protimonopolného úradu, čo v predmetnej veci nebolo naplnené.

34. Krajský súd v rozsudku sp. zn. 6 S 162/2016 k tomu uviedol, že *„z doslovného gramatického výkladu je zrejmé, že dôkazný prostriedok, resp. dôkaz musí byť získaný v súlade so správnym poriadkom a rovnako tak v súlade s inými zákonmi. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 166/2003 Z.z. žiadosť predkladá orgán štátu, ktorý zamýšľa použiť informačno-technický prostriedok na uplatnenie svojej zákonom ustanovenej pôsobnosti (§ 2 ods. 2). Z vyššie uvedených ustanovení zákona č. 166/2003 Z.z. vyplýva, že k použitiu ITP je potrebný súhlas sudcu.*

V danom prípade žalovaný v konaní proti žalobcom obvineným zo spáchania správneho deliktu porušením § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z.z. ako kľúčový dôkaz použil prepis telefónnych rozhovorov a SMS správ štatutárov žalobcov. Uvedený prepis získal z trestného spisu vedeného vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, národná protikorupčná jednotka expozitúra východ Košice, pod spisovou značkou ČVS:PPZ-214/NKA-PK-VY-2012 so súhlasom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Ako vyplýva z administratívneho spisu a nepoprel to ani žalovaný, v administratívnom konaní nemal správny orgán k dispozícii súhlas sudcu k použitiu ITP na získanie dôkazu (prepisov telefonických rozhovorov a SMS správ vedených medzi účastníkmi administratívneho konania), ktorý bol pre administratívne konanie a konštatovanie porušenia zákona č. 136/2001 Z.z. žalobcami a následné uloženie sankcie v predmetnom konaní kľúčový a rozhodujúci.“

35. V každom prípade platný právny stav v dobe rozhodovania ústavného súdu je taký, že rozhodnutie protimonopolného úradu je právoplatne zrušené, a teda je nastolený právny stav, ku ktorému mala smerovať prerokúvaná ústavná sťažnosť.

36. Univerzálnosť, generálna klauzula ústavnej sťažnosti (II. ÚS 50/2015), umožňuje komplexné pokrytie zásahov verejnej moci do základných práv fyzických a právnických osôb. Z toho vyplynula možnosť sťažovateľov napadnúť zásahy do ich práv, avšak v konaní ktoré je križovatkou trestného a správneho konania. Tieto zásahy sa však zjavne týkajú ich obchodných spoločností, trestné konanie bolo zastavené, a preto možno o prerokúvanej ústavnej sťažnosti rozhodnúť nevyhovením bez toho, aby mali sťažovatelia ujmu na ich základných právach.

37. Ústavný súd zhŕňa, že z (i) argumentácie sťažovateľov, (ii) zo skutočnosti, že uznesením o prijatí bola sťažnosť proti protimonopolnému úradu odmietnutá, pretože sťažovatelia ako fyzické osoby neboli účastníkmi súťažného konania, a z (iii) predmetu konania protimonopolného úradu (2016/KH/R/2/033) a správnej žaloby sp. zn. 6 S 162/2016 vyplýva, že obsahom predmetu konania na ústavnom súde bola otázka prenositeľnosti dôkazov, a tak ochrana obchodných spoločností. Krajský súd túto ochranu poskytol, a preto sa stratila relevantná súvislosť medzi napadnutým zásahom generálnej prokuratúry a označenými individuálnymi ústavnými právami sťažovateľov. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosti nevyhovuje. Ak sa zmení právny stav po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o kasačnej sťažnosti, ústavný súd môže poskytnúť ústavnoprávnu ochranu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2018